

מזכרונותיו של לייב גרפונקל על בניית מקלט רדיו בגטו קובנה

אחרי ביקורה של אירנה [אדמוביץ'] בגטו גדל יותר הצימאון לדעת את המתרחש בעולם, כי הידיעות שהיו מופיעות בעיתונים הגרמניים היו כמובן חד-צדדיות ולא אובייקטיביות. לאט לאט בשל במוחותיהם של עסקנים אחדים של הגטו הרעיון הנועז להעמיד מקלטי רדיו במקום בטוח וחשאי בגטו... אנשים מהימנים החלו להכניס לגטו בסודיות חלקי רדיו שהצליחו להשיג במקומות העבודה אצל תושבי העיר. כאשר כבר היו בגטו כל החלקים הדרושים, הרכיב את המכשיר מומחה לרדיו שנמצא בגטו. הייתה גם בעיה למצוא מקום מתאים ומוסווה בשביל המכשיר. אחרי שקלא וטריא ממושכים הועמד המכשיר במרתף בית המרקחת של הגטו. התפקיד המסוכן להאזין לשידורי הרדיו נמסר למנהל בית המרקחת א' סרבניצקי ז"ל ולאחד מעוזריו. לאחר שנה בערך של ניתוק גמור מכל העולם, התחיל אפוא חוג מצומצם של עסקנים בגטו לקבל ידיעות ששודרו מלונדון ממוסקבה משטוקהולם.

מקור: לייב גרפונקל, קובנה היהודית בחורבנה, יד ושם, ירושלים 1959, עמ' 117.